Ομολογητές πίστεως και μάρτυρες Χριστού (Σεβ. Μητροπ. Ναυπάκτου & Αγ. Βλασίου Ιερόθεος)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 12 Ιανουαρίου, 2014

Είναι γεγονός ότι ζούμε σε αποκαλυπτικούς καιρούς, αφού βλέπουμε να επικρατή μια μεγάλη αποστασία των ανθρώπων από το θέλημα του Θεού και κυρίως, βέβαια, από τον ζωντανό Θεό. Το πρόβλημα όμως είναι το πώς αντιμετωπίζει κανείς αυτήν την κατάσταση.

Η Εκκλησία, όπως το βλέπουμε στην διδασκαλία των Πατέρων και των αγίων, εξασκούσε πάντοτε την αντιαιρετική τακτική και αντιμετώπιζε τους αιρετικούς, αναιρώντας τα επιχειρήματά τους, αλλά όμως προχωρούσε και σε ένα άλλο βασικότερο σημείο, δηλαδή οριοθετούσε την Ορθόδοξη πίστη και βοηθούσε τους πιστούς να την βιώνουν και να αποκτήσουν ενότητα με τον Χριστό. Δηλαδή, βοηθούσε τους Χριστιανούς να ζουν μέσα στην Εκκλησία, με την θεολογία και τα μυστήρια, ώστε να αντιμετωπίζουν κάθε αίρεση, αλλά και τις ενέργειες του αντιχρίστου.

Είναι γνωστό από τα έργα των Πατέρων ότι όταν εμφανίζονται αιρέσεις και όταν θα έλθη ο αντίχριστος, θα πλανηθούν όσοι δεν έχουν προσωπική πείρα των αληθειών της πίστεως, όσοι δεν είναι πραγματικά παιδιά του Θεού και δεν μπορούν να κάνουν την διάκριση μεταξύ κτιστού και ακτίστου, μεταξύ ενεργειών του Θεού και ενεργειών του διαβόλου. Γι’ αυτό πιστεύω ότι έργο της Εκκλησίας δεν είναι αποκλειστικά και μόνον να μάχεται με τους αιρετικούς, αλλά να καταρτίζη τους πιστούς, ώστε στον κατάλληλο καιρό να γίνουν ομολογητές του Χριστού και μάρτυρες από αγάπη για Αυτόν. Και γνωρίζουμε καλά ότι το να ομολογή κανείς τον Χριστό και να μαρτυρήση για Αυτόν δεν είναι ένα ανθρωποκεντρικό έργο, ούτε αποτέλεσμα ενός φροντιστηρίου αντιαιρετικού αγώνος, αλλά μέθεξη της Χάριτος του Θεού.

Ο Χριστός είπε: “Πάς όστις ομολογήσει εν εμοί έμπροσθεν των ανθρώπων...” (Ματθ. ι’, 32). Η ομολογία γίνεται εν Χριστώ, όταν ο άνθρωπος είναι ενωμένος με τον Χριστό. Σε άλλο σημείο είπε: “Θέσθε ουν εις τας καρδίας υμών μη προμελετάν απολογηθήναι· εγώ γαρ δώσω υμίν στόμα και σοφίαν ή ου δυνήσονται αντειπείν ουδέ αντιστήναι πάντες οι αντικείμενοι υμίν” (Λουκ. κα’, 13-14). Έτσι, ο Χριστιανός προετοιμάζεται, καθαρίζοντας την καρδιά του, αποκτώντας εκκλησιαστικό

φρόνημα και ζωή και όλα τα άλλα έρχονται μόνα τους.

Πάντοτε θα υπάρχουν εχθροί, αιρετικοί και αντικείμενοι. Ο Χριστός είπε: "Ιδού εγώ αποστέλλω υμάς ως πρόβατα εν μέσω λύκων..." (Ματθ. ι', 16). Οι Μαθηταί έγιναν Απόστολοι και εστάλησαν μέσα στους λύκους. Ο Χριστός δεν επαγγέλλεται να κονιορτοποιήση τους λύκους, ούτε να καταργήση την δύναμη του Σατανά στον νυν καιρό· αυτό θα γίνη μετά την Δεύτερη έλευσή Του, στον άλλο αιώνα. Αλλά εκείνο που υπόσχεται είναι να καταρτίζη μαθητάς, να δημιουργή δικά Του πρόβατα, και να τους αποστέλη στους λύκους για να τους αντιμετωπίσουν.

Τελικά, η Εκκλησία δεν πρέπει να καταναλίσκη όλες τις δυνάμεις της στον πόλεμο εναντίον των αιρετικών, ούτε να φοβίζη τους ανθρώπους, αλλά να προετοιμάζη τους Χριστιανούς με όλα τα μέσα που διαθέτει, δηλαδή την Ορθόδοξη θεολογία, την νοερά προσευχή, την μυστηριακή ζωή κ.λ.π. για να γίνουν αυτοί στον κατάλληλο καιρό ομολογητές του Χριστού και μάρτυρες για την δόξα Του.

(Πηγή: parembasis.gr)

Διαβάστε άλλα κείμενα του Σεβασμιωτάτου πατώντας εδώ